

חסכון בכל מחיר - לא חשוב כמה שיעלה!

באלפי עותקים במתקני צה"ל הנו חמור פחות. דרך זו סבירה יותר, אך השפעתה נותרת בחזקת סימן שאלה גדול.

דבר אחד ברור: הפסקת מסע תעמולה זה לחסכון היה חוסך לפחות את הוצאות המסע. ועתה דוגמאות לאמצעי החסכון המעשיים:

● יחידה הזקוקה למשאית ולרכב קטן - מקבלת מטעמי חסכון משאית בלבד. מעתה מבוצעת במשאית כל נסיעה אשר יכלה להעשות ברכב הקטן, כגון הבאת מרצה, הסעת דואר וכיו"ב.

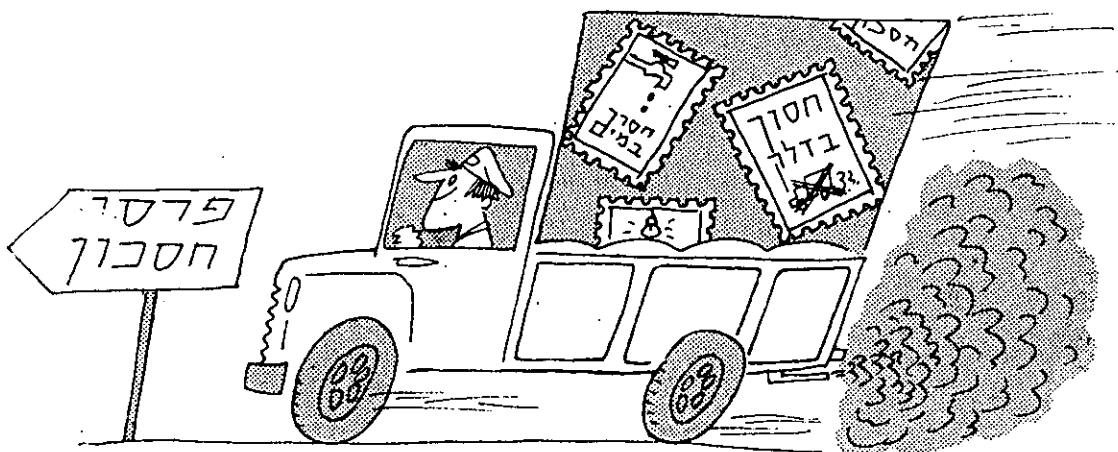
● יחידה אינה מקבלת - מטעמי חסכון - הקצבה מספקת של דלק, כך מושבתת עבודת היחידה באופן חלקי. רכבה עומד בטל והיא אינה ממלאת את משימותיה. נשאלות שתי שאלות: א. לשם מה ניתן הרכב בכלל, אם אין מאפשרים את ניצולו? ב. מה חשוב יותר - "החסכון" בליטרים אחדים של דלק או מילוי משימותיה של יחידה? (אגב, שמעתי על מקרה בו נאמר למפקד של יחידה שנקלעה למצב דומה לשכור מוניות אור-חיות...).

● משרד אינו מקבל פקידה הדרושה לו. התוצאה - הקצין עושה את מלאכת הפקידה במקום שימלא את תפקידו. יש להניח כי בזכרוננו של כל אחד מהקוראים שמורים מקרים דומים לאלה שהעליתי.

האפסנאי מקבל את פני הבאים למחסן במלים "בוקר טוב - אין!". הוא - האפסנאי - חושב כי יעודו של ציוד להיות מונח במחסן סנו במקום להיות מנוצל על-ידי הצרכנים. בסיפוף של דבר מקבלים הצרכנים - במרבית המקרים - את הדרוש להם, אך רק לאחר התרוצצויות רבות והתערבות דרגים ממונים. האפסנאי איננו אשם. הוא חונך לחסכון ומבינו בדרכו הוא. לא עולה על דעתו כי ההתרוצצויות, להן הוא גורם, מביאות לבזבוז רב הרבה יותר מזה שמפניו הוא חושש.

מדינת ישראל אינה מדינה עשירה. צה"ל אינו צבא עשיר. חובת החסכון חלה על כולנו. אין צורך להרחיב את דיבור על מוסכמות אלו. צה"ל נקט ונוקט במספר אמצעים תעמורתיים ומעשיים להגברת החסכון. אין ספק שחלק מאלה אכן גורר אחריו קימוצים; אך מתעורר הרושם כי ההוצאה הנגרמת על ידי אמצעי החסכון גדולה לעתים מהחסכון עצמו.

להלן דוגמאות מספר: מערכת הבטחון מנהלת מסע חינוך לחסכון; מחלקים להיילים פנקס בולים; מעודדים אותם לאסוף בולים ולהדביקם בפנקס ומוכיחים את המצליחים בכך בפרסים. לא בדקתי בכמה עולה מסע זה. יתכן כי ההוצאה היא קטנה - וקשה לי להאמין שהיא כה קטנה - אך לית

מכל האמור לעיל אסור שתשתמע חלילה התנגדות לחסכון. חסכון הוא חיוני, בתנאי שהוא חסכון אמת ולא מסוה בלשון סגני נהור לבזבוז אוילי.

אין ספק כי אפשר להגיע לחסכון אמת. אף בזה, כבכל שטח אחר, חייבים המפקדים להוות דוגמה אישית: המנעות משימוש ברכב צבאי למטרות פרטיות; אי-הליכה לפתרונויות נוחים אך יקרים; קימוץ אף בזמנו של פקוד... וכיו"ב.

תחת לעסוק בתעמולה, הבה נפשפש איש איש במעשינו ונראה מה אנו יכולים לעשות, כל אחד בתפקידו, לשם קימוץ וחסכון.

רם"נ יואל

מאן דפליג שהיא הוצאה. אולם בלב רבים מקנן הספק אם פעולת איסוף הבולים והדביקתם חסכה לצה"ל ולו גם כדור אחד, ליטר דלק אחד או אף גליון פוליו אחד. העוסקים באיסוף הבולים ובהדבקתם רואים בכך החיובי שעיקר חינו בפרס אותו הוא נושא. הללו אוספים ומדביקים את הבולים מבלי לעיין בכתוב בהם. וגם אם הם מעיינים בכתוב - ספק גדול הוא אם אכן נקלט הלקח ומתורגם לשפת מעשה בחיי יום-יום. אפשר כמובן לערוך מחקר סוציולוגי-פסיכולוגי כדי לקבוע באיזו מידה משפיעים הבולים על החסכון, הלכה למעשה. כשלעצמי אני מתחלחל בחושבי כי כמה יעלה מחקר כזה...

ענין הכרזות הקוראות לחסכון והמצויות